Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

Visual Library

52 Dixerunt ergo Iudæi, Nunc cognouimus, quia dæmonium habes. Abraham mortuus est & Prophetæ: & tu dicis, Si quis sermonem meum seruauerit, non gustabit mortem in æternum,

53 Nunquid tu maior es patre nostro Abrahã, qui mortuus est? & Prophetæ mortui sunt. Quẽ teipsum facis?

54 Respondit Iesus, Si ego glorifico meipsum, gloria mea nihil est: est Pater meus, qui glorificat me, quem vos dicitis, quia Deus vester est.

55 Et non cognouistis eum, ego autem noui eum. Et si dixero quia non scio eum, ero similis vobis, mendax. Sed scio eum, & sermonem eius seruo.

56 Abrahã pater vester exultauit vt videret diem meũ: & vidit, & gauisus est.

57 Dixerunt ergo Iudæi ad eum, Quinquaginta annos nondum habes, & Abraham vidisti?

58 Dixit eis Iesus, Amen amen dico vobis, antequàm Abraham fieret, ego sum.

59 Tulerunt ergo lapides vt iacerent in eum: Iesus autẽ abscõdit se, & exiuit de templo.

CAP. IX.

1 ET præteriens Iesus vidit hominem cæcum à natiuitate.

Abraham tibi sit qd dæmoniũ nouim⁹ nunc Iudæi ei dicunt
אמרין לה יהודיא השא ידעין דדיוא אית לך אברהם
non mortem custodierit q serm. meũ qd is es dicens & tu & prophetæ
נביא ואנת אמר אנת דמן דמלתי נטר מותא לא
Abraham Pater nost. quàm es maior tu num in æternum
לעלם: 53 למא אנת רב אנת מן אבון אברהם
dixit teipsum tu facis quem q mortui sũt prophetę & quàm
ומן נביא דמיתו מנו עבד אנת נפשך: 54 אמר
non gloria mea meipsum sum glorificans ego si Iesus
ישוע אן אנא משבח אנא נפשי שובחי לא
vos de quo dicitis ille me qui glorificat Pater me⁹ est quicquid
איתוהי אבי דמשבח לי הו דאמרין. אנתון
sum cognoscẽs verò ego nouistis eum neque est Deus
הו: 55 ולא ידעתוניהי אנא דין ידע אנא
esset eum sum cognoscẽs quia non ego dixero si
אמר אנא דלא ידע אנא לה הוא אנא
custodiẽs & sermonẽ ei⁹ eũ ego noui sed sicuti vobis mendax
אבותכון אלא ידע אנא לה ומלתה נטר
& vidit diẽ meũ vt videret erat cupiens pater vester Abraham
56 אברהם אבוכון מסות הוא דנחזא יומי וחזא
annorũ quĩquagita fili⁹ nondum Iudæi ei dicunt & gauisus
57 אמרין לה יהודיא עד כיל בר חמשין שנין
amen Iesus eis dixit vidisti & Abraham es
אתוית ולאברהם חזית: 58 אמר להון ישוע אמין
ego Abraham erat quod nondum vobis ego dico
אמר אנא לכון דעד לא נהוא אברהם אנא
abdidit sese & Iesus vt lapidarent eum lapides & sustulerũt
59 ושקלו כאפא דנרגמוניהי וישוע אתטשי
& abiit per mediũ eorũ & trãsiuit templo è
מן היכלא ועבר בינתהון ואזל:

9 caput
קפלאון ט
ieiunij ignis in sabbatho vnius matutinis
דנפרא דחד בשבא דאשתא דצומא
matris suæ vtero qui ab cęcum virum vidit prætereunti
עבר חזא גברא סמיא דמן כרס אמה:

52 εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις, ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσεται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα. 53 μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς; 54 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτόν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ὑμῶν ἐστι. 55 καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. 56 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν· καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη. 57 εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν, πεντήκοντα ἔτη οὔπω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας; 58 εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγώ εἰμι. 59 ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, καὶ παρῆγεν οὕτως.

Κεφ. θ.

1 Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

2 Et interrogauerunt

ãn iste peccauit quis Mag.nost.&dixerũt discipuli ei⁹ & interrogauerũt eũ
ושאלוהי תלמידוהי ואמרין רבן מנו חטא הנא או 2
ipse non Iesus eis dixit nasceretur cæcus vt parentes eius
אבהוהי דכד סמא נתילד׃ 3 אמר להון ישוע לא הו
Dei opera in eo vt spectetur sed parentes eius nec peccauit
חטא ולא אבהוהי אלא דנתחזון בה עבדוהי דאלהא׃
est dies donec qui misit me eius opera operari oportet me
לי ולא למעבד עבדא דמן דשדרני עד אימכא הו 4
in mundo quandiu operari potest non in qua homo nox venit
אתא ליליא דאנשא לא משכח למפלח׃ 5 כמא דבעלמא
super cõspuit hæc dixisset & cùm mundi sum Lux sum
אנא נוהרה אנא דעלמא׃ 6 וכד אמר הלין רק על
cæci illius oculos super & illeuit sputo suo ex lutum & pinsuit terram
ארעא וגבל טינא מן רוקה וטש על עינוהי דהו סמיא׃
lauit & abiit Siloe in lauacro laua vade ei & dixit
ואמר לה זל אשיג במעמודיתא דשילוחא ואזל אשיג 7
ipsis fuerat quib⁹ visus & ij verò vicini eius videret cùm & venit
ואתא כד חזא׃ 8 שבבוהי דין ואילין דחזא הוא להון
q sedens ille hic est nonne erant dicentes esset q médic⁹ ante ab
מן קדים דחדר הוא אמרין הוו לא הוא הנו הו דיתב
q dicentes & erant qa ipse est essent q dicentes erant & médicabat erat
הוא וחדר׃ 9 אית דאמרין הוו דהויו ואית דאמרין
quia ego erat dicens verò ipse ei assimilatur assimilãdo sed non essent
הוו לא אלא מדמא דמא לה הו דין אמר הוה דאנא
respondit oculi tui aperti sunt quomodo ei dicunt sum
אנא׃ 10 אמרין לה איכנא אתפתחי עיניך׃ 11 ענא
super & illeuit lutum fecit Iesus cui⁹ nomen vir eis & dixit
ואמר להון גברא דשמה ישוע עבד טינא וטש על
laui & abij Siloë in aquis laua vade mihi & dixit oc.meos
עיני ואמר לי זל אשיג במיא דשילוחא ואזלת אשיגת
ego scio non eis dixit vbi est ille ei dicunt mihi & visus restit. est
ואתחזי לי׃ 12 אמרין לה איכו אמר להון לא ידע אנא׃
Pharisæos ad fuerat cæcus antè qui ab eum & adduxerunt
ואיתיוהי להו דמן קדים סמיא הוא לות פרישא׃ 13

2 Et interrogauerũt eũ discipuli eius, dicentes, Rabbi, quis peccauit, hic, aut parentes eius, vt cæcus nasceretur?
3 Respondit Iesus, Neque hic peccauit, neque parentes eius: sed vt manifestentur opera Dei in illo.
4 Me oportet operari opera eius qui misit me donec dies est: venit nox, quando nemo potest operari.
5 Quandiu sum in mundo, Lux sum mundi.
6 Hæc cùm dixisset, expuit in terram, & fecit lutum ex sputo, & liniuit lutum super oculos eius:
7 Et dixit ei, vade, laua in natatoria Silôe, quod interpretatur missus. Abiit ergo, & lauit: & venit videns.
8 Itaque vicini, & qui viderant eum priùs, quia mendicus erat, dicebant, Nónne hic est qui sedebat, & mendicabat?
9 Alii dicebant, Quia hic est. Alii autem, Nequaquã, sed similis est ei. Ille verò dicebat, Quia ego sum.
10 Dicebant ergo ei, Quomodo aperti sunt tibi oculi?
11 Respondit, Ille homo qui dicitur Iesus, lutum fecit, & vnxit oculos meos, & dixit mihi, Vade ad natatoriam Silôe, & laua. Et abii, & laui, & video.
12 Et dixerũt ei, Vbi est ille? Ait, Nescio.
13 Adducunt eum ad Pharisæos, qui cæcus fuerat.

2 καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, ῥαββί, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;
3 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, οὔτε οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ. 4 ἐμὲ
δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νὺξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. 5 ὅταν
ἐν τῷ κόσμῳ ὦ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. 6 ταῦτα εἰπών, ἔπτυσε χαμαί, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέ-
χρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, 7 καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὕπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σι-
λωάμ, ὃ ἑρμηνεύεται, ἀπεσταλμένος. ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων. 8 οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεω-
ροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον, οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; 9 ἄλλοι ἔλε-
γον, ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δέ, ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν· ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν, ὅτι ἐγώ εἰμι. 10 ἔλεγον οὖν αὐτῷ, πῶς ἀνεῴ-
χθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; 11 ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέ-
χρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ εἶπέ μοι, ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψαι· ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψά-
μενος ἀνέβλεψα. 12 εἶπον οὖν αὐτῷ, ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; λέγει, οὐκ οἶδα. 13 ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς
Φαρισαίους, τόν ποτε τυφλόν.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

14 Erat autem Sabatthum quando lutum fecit Iesus, & aperuit oculos eius.
15 Iterum ergo interrogabant eum Pharisæi quomodo vidisset. Ille autem dixit eis, Lutum mihi posuit super oculos, & laui, & video.
16 Dicebant ergo ex Pharisæis quidam, Non est hic homo à Deo, qui sabbathum non custodit. Alij autem dicebãt, Quomodo potest homo peccator hæc signa facere? Et schisma erat inter eos.
17 Dicunt ergo cæco iterũ, Tu, quid dicis de illo qui aperuit oculos tuos? Ille autẽ dixit, Quia Propheta est.
18 Non crediderunt ergo Iudæi de illo, quia cæcus fuisset, & vidisset, donec vocauerunt parentes eius qui viderat:
19 Et interrogauerunt eos, dicentes: Hic est filius vester, quem vos dicitis, quia cæcus natus est? Quomodo ergo nunc videt?
20 Responderunt eis parẽtes eius, & dixerunt, Scimus quia hic est filius noster, & quia cæcus natus est:
21 Quomodo autem nunc videat, nescimus: aut quis eius aperuit oculos, nos nescimus: ipsum interrogate: ætatem habet, ipse de se loquatur.
22 Hæc dixerunt parentes eius, quoniam timebant Iudæos. Iam enim conspirauerant Iudæi, vt siquis eum cõfiteretur esse Christum, extra synagogam fieret.

ei & aperuit Iesus lutum fecit cùm sabbathum autem erat
הוה הות דין שבתא כד עבד טינא ישוע ופתח לה
ille tibi visus restit. est quomodo Pharisæi interrogauerũt eũ & rursũ oculos
נוהי : 15 ותוב שאלוהי פרישא איכנא אתחזי לך הו
mihi & visus restitut⁹ est & laui oculos meos sup posuit lutum eis
להון טינא סם על עיני ואשינת ואתחזי לי :
ex est non vir iste Pharisæis ex homines erant & dicentes
אמרין הוו אנשא מן פרישא הנא גברא לא הוא מן
quomodo erant dicentes verò alij custodit non qui sabbathum est
אהו דשבתא לא נטר אחרנא דין אמרין הוו איכנא
erat & dissidium facere signa hæc peccator vir
נברא חטיא הלין אתותא למעבד ופלגותא אית
dicens quid tu cæco illi rursum dicunt inter eos
ביניתהון : 17 אמרין תוב להו סמיא אנת מנא אמר
sum dicens ego eis dixit oculos tuos tibi qui aperuit de eo
עלוהי דפתח לך עיניך אמר להון אנא אמר אנא
quòd cæc⁹ Iudæi de eo credebãt verò nec
א הו : 18 לא דין הימנו הוו עלוהי יהודיא דסמיא
& interrogauerũt q videbat illius parẽtes illi⁹ vocarũt vsquequo & viderit
חזא עד מא דקרו לאבהוהי דהו דחזא : 19 ושאלו
cæcus quòd estis dicentes quem vos est filius vester hic est
הנו ברכון הו דאנתון אמרין אנתון דכד סמיא
parẽtes eius autẽ respõderũt videt nunc quomodo
לד איכנא השא חזא : 20 ענו דין אבהוהי
quomodo natus est cæcus & quòd fili⁹ nost. quòd hic est scim⁹
ידעינן דהנו ברן ודכד סמא אתילד : 21 איכנא
etiã nouimus non oculos eius ei aperuerit quis aut videat nunc
חזא או מנו פתח לה עינוהי לא ידעינן אף
loquatur semetipso pro ipse interrogate eũ ad annos suos
לה לשנוהי לה שאלו הו חלף נפשה נמלל :
Iudæis à erãt timentes quia parẽtes eius dixerũt hæc
אמרו אבהוהי מטל דדחלין הוו מן יהודיא
esset quòd Messias de eo cõfiteretur homo q si Iudæi enim
ו גיר יהודיא דאן אנש יודא בה דמשיחא הו
synagoga è eiiceretur
הו מן כנושתא :

14 ἦν δὲ σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. 15 πάλιν οὖν
αὐτὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, πηλὸν ἐπέθηκέ μοι ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην
βλέπω. 16 ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν φαρισαίων τινές, οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον
ἄλλοι ἔλεγον, πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. 17
οὖν τῷ τυφλῷ πάλιν, σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι προφήτης ἐστί.
18 οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν, καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς
ἀναβλέψαντος· 19 καὶ ἠρώτησαν αὐτούς, λέγοντες, οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς
πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; 20 ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον, οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· 21 πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἴδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς
μεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. 22 ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ
βοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος

interrogate eũ ad ãnos suos ꝙ ꝓgressus est parẽtes ei⁹ dixerũt hoc propter
23 מטל הנא אמרו אבהוהי דעל לה לשנוהי לה שאלו :
qui fuerat illum tẽporib⁹ ꝑ duobus virum & vocauerunt illum
24 וקראוהי לגברא דתרתין זבנין להו דאיתוהי הוא
quòd hic scimus enim nos Deum glorifica ei & dicunt cæcus
כמיא ואמרין לה שבח לאלהא חנן גיר ידעינן דהנא
sit peccator si eis & dixit ille respondit est peccator vir
גברא חטיא הו : 25 ענא הו ואמר להון אן חטיא הו
ecce & nunc eram quòd cæcus ego scio autem vnum ego scio non
לא ידע אנא חדא דין ידע אנא כמיא הוית והשא הא
aperuit quomodo tibi fecit quid rursum ei dicunt ego video
חזא אנא : 26 אמרין לה תוב מנא עבד לך איכנא פתח
quidnã audistis nec vobis dixi eis dixit oculos tuos tibi
לך עיניך : 27 אמר להון אמרת לכון ולא שמעתון מנא
volẽtes discipuli eius vos etiam nonne ad audiendum estis volẽtes
צבין אנתון למשמע למא אף אנתון תלמידא צבין
tu ei & dicunt cõuitiati sũt ei autẽ ipsi ei ve sitis estis
אנתון למהוא לה : 28 הנון דין צחיוהי ואמרין לה אנת
& scimus Mosis sumus discipuli enim nos eius discipulus sis
הו תלמידה דהו חנן גיר תלמידא חנן דמושא : 29 וידעינן
vnde nouimus non autem hunc locutus est Deus Mose ꝙ cum
דעם מושא אלהא מלל להנא דין לא ידעינן מן איכא
mirandum ergo est in hoc eis & dixit vir ille respondit sit
הו : 30 ענא הו גברא ואמר להון בהדא הו הכיל למתדמרו
aperuit meos & oculos sit vnde estis scientes non quod vos
דאנתון לא ידעין אנתון מן איכא הו ועיני דילי פתח :
sed audit non peccatorum vocem quòd Deus autem scimus
31 ידעינן דין דאלהא בקלא דחטיא לא שמע אלא
suo ab audit ipse illum volũtatẽ ei⁹ & facit ab eo qui timet cum
למן דדחל מנה ועבד צבינה להו הו שמע : 32 מן עלם
si nati cæci oculos homo quòd aperuerit est auditum non
לא אשתמעת דפתח אנש עינא כמיא דאתילד : 33 אלו
facere hoc esset potens non iste esset Deo à non
לא מן אלהא הוא הנא לא משכח הוא הדא למעבד :

23 Propterea parentes eius dixerunt, Quia ætatem habet, ipsum interrogate.
24 Vocauerũt ergo rursum hominem qui fuerat cæcus, & dixerunt ei, Da gloriam Deo: nos scimus quia hic homo peccator est.
25 Dixit ergo eis ille, Si peccator est, nescio, vnũ scio, quia cæcus cùm essem, modò video.
26 Dixerunt ergo illi, Quid fecit tibi? quomodo aperuit tibi oculos?
27 Respondit eis, Dixi vobis iam, & audistis: quid iterum vultis audire? nunquid & vos vultis discipuli eius fieri?
28 Maledixerunt ergo ei, & dixerũt, Tu discipulus illius sis: nos autẽ Moysi discipuli sumus.
29 Nos scimus quia Moysi locutus est Deus: hunc autẽ nescimus vnde sit.
30 Respondit ille homo, & dixit eis, In hoc enim mirabile est quia vos nescitis vnde sit, & aperuit meos oculos.
31 Scimus autẽ quia peccatores Deus non audit: sed si quis Dei cultor est, & voluntatem eius facit, hunc exaudit.
32 A seculo non est auditũ, quia quis aperuit oculos cęci nati.
33 Nisi esset hic à Deo, non poterat facere quicquam.

23 διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον, ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. 24 ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄν-
θρωπον ὃς ἦν τυφλὸς, καὶ εἶπον αὐτῷ, δὸς δόξαν τῷ θεῷ. ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλός ἐστιν.
25 ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν οὐκ οἶδα. ἓν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὤν, ἄρτι βλέπω. 26 εἶ-
πον δὲ αὐτῷ πάλιν, τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; 27 ἀπεκρίθη αὐτοῖς, εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ
ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; 28 ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτὸν, καὶ
εἶπον, σὺ εἶ μαθητὴς ἐκείνου, ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί. 29 ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωσῇ λελάληκεν ὁ
θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. 30 ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι
ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. 31 οἴδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀκούει,
ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. 32 ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις
ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. 33 εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.

34 Responderunt & dixerunt ei, In peccatis natus es totus, & tu doces nos? Et eiecerunt eum foras.
35 Audiuit Iesus, quia eiecerunt eum foras: & cùm inuenisset eum, dixit ei, Tu credis in Filium Dei?
36 Respondit ille, & dixit, Quis est Domine, vt credam in eum?
37 Dixit eis Iesus, Et vidisti eum: & qui loquitur tecum, ipse est.
38 At ile ait, Credo Domine, Et prócidens adorauit eum.
39 Et dixit ei Iesus, In iudicium ego in hunc mundum veni, vt qui nó vidēt videāt, & qui vident cæci fiant. [illegible]
40 Et audierunt quidam ex Pharisæis qui cum ipso erāt, & dixerunt ei, Nunquid & nos cæci sumus?
41 Dixit eis Iesus, Si cæci essetis, non haberetis peccatū. Nunc verò dicitis, Quia videmus. Peccatum vestrum manet.

CAP. X.

1 Amen amen dico vobis, qui non intrat per ostium in ouile ouium, sed ascendit aliunde, ille fur est & latro.

2 Qui autem intrat, per ostium, pastor est ouium.

3 Huic ostiarius aperit: & oues vocem eius audiunt: & proprias oues vocat nominatim, & educit eas.

& tu natus es in peccatis totus tu ei & dixerunt resp[onderunt]
ענו ואמרין לה אנת כלך בחטהא אתילדת ואנת
geū eiecissent Iesus & audiuit foras & eiecerunt eū nos es
אנת לן ואפקוהי לבר: 35 ושמע ישוע דאפקוהי
Dei in Filium es credens tūnc ei & dixit & inuenit eum
ואשכחה ואמר לה אנת מהימן אנת בברה דאלהא:
dixit in eum vt credam Dnē mi quis est & dixit q. ſanat' fuerat ille
אהו דאתאסי ואמר מנו מרי דאהימן בה: 37 אמר
ait verò ille ipse est tecum qui loquitur & is vidisti eum Iesus
ישוע חזיתיהי והו דממלל עמך הויו: 38 הו דין אמר
ad iudiciū Iesus & dixit eum adorauit & ꝓcidēs Dnē mi ego credo
מהימן אנא מרי ונפל סגד לה: 39 ואמר ישוע לדינה
q. vident & ij videant vident qui non vt ij veni huius mundi
עלמא הנא אתית דאילין דלא חזין נחזון ואילין דחזין
ista erant qui cum eo illi Pharisæis ex & audierunt cæci
נסמון: 40 ושמעו מן פרישא אילין דעמה הוו הלין
Iesus eis dixit sum⁹ cæci nos etiam nunquid ei & dixerunt
ואמרו להלמא אף חנן סמיא חנן: 41 אמר להון ישוע
dicentes autem nunc peccatum vobis non esset essetis cæci si
אלו סמיא הויתון לית הות לכון חטיתא השא דין אמרין
est firmum peccatū vestrū hoc propter quia videmus
דחזינן מטל הנא חטיתכון קימא הי:
10 caput
קפלאון י

Episcoporum & consecrationis ecclesiæ sanctificationis
דקודשא דקודש עדתא וכירוטוניא דאפיסקופא
ostium per intrat qui non quod is vobis ego dico amen amen
אמין אמין אמר אנא לכון דמן דלא עאל מן תרעא
est fur ipse alium locum per ascendit sed ouium in
לתיא דענא אלא סלק מן דוכא אחרנא הו גנבא הו
& huic ouium est pastor ostium per qui intrat verò is
וגיסא: 2 הו דין דעאל מן תרעא רעיא הו דענא: 3 ולהנא
vocem eius audiunt & oues ostium ei aperit ostij custos
נטר תרעא פתח לה תרעא וענא שמעא קלה
eas & educit nominibus suis vocat & oues
ועונוהי קרא בשמהיהון ומפק להון:

34 ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ, ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν
35 ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὑρὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ, σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ
36 ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπε, καὶ τίς ἐστι κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; 37 εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,
ἑώρακας αὐτὸν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν. 38 ὁ δὲ ἔφη, πιστεύω κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.
39 καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες
τυφλοὶ γένωνται. 40 καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ, μὴ καὶ ἡμεῖς
τυφλοί ἐσμεν; 41 εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε, ὅτι βλέπομεν· ἡ
οὖν ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

Κεφ. ι.

1 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων
ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής· 2 ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων.
3 τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα,
καὶ ἐξάγει αὐτά.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN